

EIKSMARKA TILSKUER

(Tidl. ØVREVOLL TILSKUER)

LOKALT BLAD FOR EIKSMARKA OG LIJORDET

NR. 1

DESEMBER 1967

8. ÅRG.

UTGIVER: LIONS CLUB, EIKSMARKA

Eiksmarka bør søke medlemskap i Fellesmarkedet

Kjempemøte på skolen vedtar oppsiktsvekkende resolusjon

VELG PERSIENNER
MED OMHU - VELG

Umbra

KVALITETSPERSIENNER
SOM HOLDER — OG
HOLDER HVA DEN
LOVER

Spør etter

Linnea duken

Den riktige til fest

Damslet

og

Nyquist

SKIPSTEKNISKE
KONSULENTER
OSLO

I. C. I. (NORGE) A/S

Drammensveien 126, Skøyen, Oslo 2

H. DITLEV-SIMONSEN & CO.

SKIPSREDER

ELEKTRISITETSFIRMAET

Sönnico

AKSJESELSKAP

MUNKEDAMSV. 67/71. TELF. 41 38 70

For å få frem synspunkter på ovennevnte spørsmål arrangerte Eidsmarka Tilskuer for en tid siden en diskusjonsaften i gymnastikklokalet på Eiksmarka Skole. Det møtte representanter for Husmorlaget, Kjøpmannsföreningen, Kirkelaget, Sanitetsforeningen, Husfarlaget, Jeger- og Fiskergruppa, Vel-foreningen, Eiksmarka og Fossum Jordbrukslag, Teenage-klubben samt representanter for den stedlige lege- og tannlegestand.

Av synspunkter som kom frem kan nevnes:

Representantene for Kjøpmannsföreningen mente at en tilknytning til Fellesmarkedet ville gi billigere vareinnkjøp og større vareutvalg hvilket ville trekke i retning av øket fortjeneste. Man var dog noe bekymret over mulighetene for etablering av store europeiske varehus som kanskje ville gi seg inn på «unfair» konkurranse m.h.t. pris og service. Dette siste forhold

for Husmorlaget med støtte fra Husfarlaget mente talte sterkt i favor av tilslutning. Man ville da slippe å dra hjem varer i bagger og traller, man ville få varene bragt hjem uten ekstraomkostninger. De ville ikke betrakte dette som «unfair» konkurranse, men som gjeninnføring av en normaltilstand. Forøvrig var Husmorlagets medlemmer sterkt opptatt av dette med et fritt europeisk arbeidsmarked. Det ville gi muligheter for billig og varmblodig mannlig italiensk arbeidshjelp til forefallende innsats om formiddagen. Et par av husmødrene hadde oppdaget denne mulighet under en husmorferie i Syd-Italia siste sommer. Også representanter for Husfarlaget var opptatt av det frie arbeidsmarked. De hadde festet seg ved mulighetene av kvinnelig hushjelp fra Frankrike. Flere husfedre hadde under forretningsreiser til Paris gjort den observasjon at franske kvinner var innsatsvillige og allsidige. (En av husfedrene fortapte seg så sterkt i gode og hyggelige erfaringer fra Paris at formannen for Husmorlaget uttalte at hun ville forelegge temaet for ekstraordinær generalforsamling.)

Som naturlig var kom representantene for Husfarlaget sterkt inn på de økonomiske

sider ved en tilslutning. De påpekte den sterke økonomiske vekst i Fellesmarkedet. Veksten i produksjon, utenrikshandel og nasjonalprodukt var atskillig større enn i Efta. Eiksmarka ville nyde godt av dette ved tilslutning til EEC. Dertil kom at Eiksmarka som et på mange måter sterkt underutviklet område ville nyde godt av de spesielle fond som EEC disponerte for utbygging av tilbakeleggende områder. Flere distrikter i Syd-Italia og de afrikanske assosierte områder hadde fått store tilskudd fra disse utviklingsfond.

Representanter fra Jeger- og Fiskergruppa var noe skeptisk innstilt til dette siste forhold. De hevdet at jo mer underutviklet et område var jo større sjansen var det for rikt fiske og god jakt. På den annen side pekte de på at ved å bli medlem av EEC ble man også medlem av Fellesmarkedets Atomenergifond som i vårt område ikke ytterligere ville få ødelagt naturen og ferskvannsfisket ved reguleringer av vann og elver til vannkraftsformål.

Representanter fra Eiksmarka og Fossum Jordbrukslag henviste til uttalelser fra stortingsrepresentanter om at vi ikke måtte gi fra oss sjølstende og råderett, og at jordbruket ville gå ille tider imøte dersom man ikke fikk varige særordninger for tomater og gulrot, men hilste med glede tilslutning når det gjaldt sauekjøtt og geitost som ville stige i pris. Representanter fra lege- og tannlegestanden fremholdt med styrke at det av hensyn til tannrøkt og folkehelse var av den største betydning at Eiksmarkingene ble tilført flere tomater og gulrotter i den daglige kost. Dette var et prisspørsmål, og man mente at tilslutning til EEC ville føre til større forbruk når prisen på grønnsaker kom ned fra de astronomiske høyder som jordbrukslagets medlemmer kunne holde i ly av sitt totalt beskyttede hjemmemarked. Geitost la seg bare på tenene og ødela disse så det var utmerket at den steg i pris hvilket ville bevirke minsket forbruk. Medisinnemmenes synspunkter ble sterkt støttet av representanter fra Husmorlaget og Sanitetsforeningen. Represen-

teranter fra sistnevnte forening kom inn på det underutviklede vannforsyningsystem som medfører at drikkevannet jevnlig er brunt, grumset og tildels må kokes for å unngå tarminfeksjoner. Man mente at tilskudd fra Fellesmarkedets Utviklingsfond sikkert ville kunne påregnes for å løse dette alvorlige problem. Representantene for Vel-foreningen støttet synspunktet.

De fleste representanter fra Husfarlaget, Kjøpmannsföreningen, Velföreningen samt representantene fra lege- og tannlegestanden trakk — tvers over partigrensene — sterkt frem det forhold at en tilslutning ville føre til at den personlige beskatning ville lettes vesentlig for Eiksmarkabeboerne, samtidig som ytelser fra det offentliges side i form av infrastruktur og itbyggingstiltak ville øke. Representantene fra Teenage-klubben hev seg nå raskt fram på av skatteprogresjonen måtte føre til heving av lommepengene. De trakk også den slutning — fremmelig ungdom — at en øket innsats m.h.t. infrastruktur og itbyggingstiltak måtte gi som resultat et permanent ungdomsenter med dans, fritids- og diskotekklubb. De ville derfor sterkt støtte en tilslutning til Fellesmarkedet. Når det gjaldt sjølstende og råderett mente de at det var det smått bevent med på forhånd idet alt ble bestemt fra Sandvika og Oslo.

Kirkelagets medlemmer som hadde forholdt seg tause blandet seg nå i diskusjonen. De så gjerne at ungdommen fikk et fast tilholdssted innendørs, men det hele måtte organiseres i former som ikke førte til uheldige utslag. De så med noen uro på smittefaren fra visse foreteelser på Kontinentet. De minnet om at det fra flere hold, særlig på Sørlandet og Vestlandet, var uttalt frykt for at ved en tilslutning til Fellesmarkedet ville katolisismen få overtaket, og fransk og italiensk alkoholpolitikk innført, med utskjenkningssteder på hvert gatehjørne. De ville dog ikke kaste sten, men bare lett minne om problemene.

Møtet sluttet med at følgende resolusjon ble vedtatt med stort flertall — (på sterkt forskjellige premisser):

«Eiksmarka bør oppta forhandlinger om tilslutning til Fellesmarkedet.»

For å få oppklart visse juridiske, folkerettslige og politiske problemer i forbindelse med en eventuell søknad om forhandlinger har Eiksmarka Tilskuer forelagt saken for den internasjonalt anerkjente ekspertprofessor Spøk E. Full og Tull E. Bock som har nær tilknytning til Fellesmarkedets Utredningsavdeling i Bryssel.

De to professorer anfører i sin betenkning bl. a. følgende:

Romatraktaten kjenner 2 former for tilknytning til EEC

- 1) medlemskap
- 2) assosiering.

Betingelsene for medlemskap finnes i artikkel 237 i traktaten, og for assosiering i artikkel 238.

Ifølge artikkel 237 kan enhver europeisk stat søke om å bli medlem, villkårene skal fastsettes i en avtale som må ratifiseres av samtlige medlemmer av EEC. Ifølge artikkel 238 kan EEC inngå assosieringsavtaler med en stat, en sammenslutning av stater eller med en internasjonal organisasjon.

Slutning: Da Eiksmarka ikke er en stat, en sammenslutning av stater eller en internasjonal organisasjon er det ikke grunnlag for forhandlinger.

River imidlertid Eiksmarka seg løs fra Kongeriket Norge og etablerer seg som egen stat eller internasjonal organisasjon skulle imidlertid det juridiske og folkerettslige grunnlag være lagt for at en søknad om medlemskap eller assosiering kan føre frem.

De to professorer understreker imidlertid at samtlige medlemmer av EEC må være enige om opptak av nytt medlem eller assosiering, og henleder i den forbindelse oppmerksomheten på at det franske etterretningsvesen ifølge foreliggende opplysninger har rapportert til general de Gaulle, at Eiksmarkaområdet har et betenkelig sterkt innslag av engelske og amerikanske familier og har vennskapelige forbindelser med Nato-hovedkvarteret på Kolsås. De tilrår derfor at man ordner opp i disse forhold før en søknad innsendes, slik at man ikke risikerer fransk veto.

GOD JUL! MED NYTT *Standard* **TV** **FRA-**
RADIOESPESIALISTEN a/s Fr. Nansens pl. 6 —
Telf. 41 38 97 - 41 38 99.

Et minne

Gode venner har bedt meg skrive ned et juleminne beregnet for de mange hjem i det distriktet der jeg skal ta fatt som prest fra begynnelsen av året 1968.

Jeg har nå i nærmere 8 år vært på vandring med et tungt nøkleknippe i hånden fra selle til selle i Norges langtidsferger. Noe kunne jeg ha skrevet ned derfra. Men det meste kommer inn under taushetsloven.

Isteden velger jeg å ta frem et par opplevelser. Møtet med sjømannen like inn under jul. Fordi vi hører med til sjøfartsnasjonen Norge er det vel også riktig at vi husker dem som bemanner våre skip også på kvelden fremfor alle andre kvelder.

Der ble tusener skipsbesøk der nede ved Kong Haakons kirke. Og nå går vi ombord for å ønske en rikt velsignet julehøytid:

Havnekontoret hadde meldt at 3 norske skip ville ligge ved kai på julekvelden. Det var første julekvelden for den norske sjømannskirke i København. Vi hadde bare 16 kvadratmeter å rå over i fremmed bygg. Derfor ga sjømannsprestens leilighet større mulighet. Da vi sluttet ringen rundt juletreet, var det 57 mann som startet opp. Og ved å gå gjennom kjøkkenet, entreen, kontoret og stuen kom vi rundt juletreet. — Men den gamle chiefen bemerket da vi satte oss ned for å hvile litt på: «Hver gang jeg passerte stua med juletreet for utgående, var jeg stadig redd for at det skulle ha blitt påske før jeg rakk tilbake til stua igjen!»

Mange benyttet anledningen til også denne kvelden å få en prat i telefonen med sine nærmeste i Norge. De var bare hundre mil unna kanskje. Men å stå på dørstokken — og allikevel ikke komme hjem, — det er verre enn noe!

Jungmannen skulle ha forbindelse med Bø i Lofoten. Jeg sier spontant til ham: «Det var en kar som ringte med Bø i Lofoten også for 3 dager siden.» — «Hvilket nummer var det?» — «Det var 19 B. Jungmannen ble blek. «Hvilke båter var inne den dagen?» — «Det var «Croux» av av Bergen, «Tasco» av Tønsberg og «Strindholm» av Trondheim.» «Strindheim — ja, da måtte det

være far som ringte hjem. Jeg har ikke sett ham på 4 år!»

Men «Strindheim» var gått ut for 17 timer siden. — Det gjorde det ikke lettere for jungmannen at jeg kom til å spørre: «Er det flere av dine nærmeste som er til sjøs?» — «Ja, eldste broren min». «Hvilken båt er han ombord på?» «Beafigther» av Moss». — Da våget jeg knapt å fortelle at den tankbåten hadde losset olje i havnen de to siste døgn og hadde satt kursen for de Vestindiske øyer for knapt 10 timer siden. — Tre forskjellige båter hadde krysset hverandre ute i Øresund i tungt snevær. Tre forskjellige båter med jungmannen ombord i den ene, broren som seilte 3. maskinist på den andre, og far som stadig tømmermann på den tredje. Så nær hverandre — og allikevel fikk de ikke gitt hverandre neven og ønsket «God jul». Da røyner det på å være menneske.

— — — De som i høy grad er med på å bære Norge nasjonalekonomisk sett, må i måneder og år av sitt liv være borte fra sine kjære. Og særlig er julekvelden tung å komme gjennom alene. Noen er mere alene enn andre. — Det må man kunne si om lettmatrosen ombord på «Kongsfjord».

Riktignok var det kommet et julekort til lettmatrosen denne julen. Det hadde ikke hendt på

de to årene han hadde stått der ombord at han hadde fått post! — Derfor sperret karene øynene opp. Og slengbemerkingene kom ikke denne gangen over bordet i messen. Ellers haglet de — fra alle kanter: «Nå har mor glemt gromgutten sin!» — «Jeg mener jenta til «Bodø» må ha slått opp!» — «Bodø» ordner korrespondansen pr. trådløs, han!» — Ertingen var ikke vondt ment. Men den gikk dypere inn — og sved mere enn noen ante.

Ikke hadde han kjent trang til å informere noen om at han aldri hadde sett fatter'n — og heller ikke hadde hatt retten til å kalle noen mor.

Som førstereisgutt hadde han en gang fått et brev — fra bestyreren på guttehjemmet som han kom fra. Men da bestyreren døde få måneder senere, var det også slutt på postgangen til «Bodø».

Men nå var det kommet julekort til lettmatrosen — med sjømannskirken som adresse. Og jeg som var sjømannsprest på denne stasjonen, hoppet av glede — fordi jeg skulle få gå ombord med en hilsen som var etterlengtet — og som kunne stille «Bodø» helt likt med de andre.

Men en tærende mistanke tok til å gro i sinnet hos sjømannspresten. Det var noe så kjent over denne håndskriften, selv om den var presset mest mulig over i blokkbokstaver. — Jeg fant fram gjesteboken fra den gang båten sist hadde anløp i København — for tre måneder siden. På en side hadde alle fra båten skrevet sine navn og takket for en vellykket vaffelfest som husmor hadde stelt til. — Og der fant jeg «Bodø»'s navnetrekk. Det kunne ikke være tvil: «Bo-

selv fra Antwerpen. Så slapp han å være alene om å være to-talt glemt. Nå måtte alle i messen tvinges til å forstå at noen tenkte også på lettmatrosen. Noen brød seg om ham inn under jul. Det var noen som ønsket også ham god jul og godt nytt år.

«Bodø» var snar til å gripe kortet som ble sendt til ham over messebordet — med billedsiden opp. Han puttet kortet inn under busserullen — raskt og kjapt. Men først hadde han — likesom halvt uinteressert — kikket på underskriften: Din lengtende B. — Det stemte jo. Han hadde heller ikke direkte løyet for noen. Det måtte i så fall være for seg selv.

Allikevel lettet det ham at han på en eller annen måte kom til å forstå at sjømannspresten og han hadde en hemmelighet sammen. — Han var ikke lenger så ensom etter denne julen. Husmor og assistenten ved sjømannskirken fikk det som en kjær oppgave å skulle veksle med å skrive til ham. — Dette med kortet ble det aldri snakket om. Men hovedsaken var at det alltid lå et brev til «Bodø» og ventet, samme hvor i verden båten klapet til kai. — Men det var bare Gud som visste hva lettmatrosen hadde gått igjennom før han satte seg ned og skrev julekort til seg selv i Antwerpen.

Eirik Guldvog.

TITAN CO A.S

FREDRIKSTAD

Benyttet assurancemegler
A/S WIKBORG SONS LTD.

SPIS MER

SPIS KC ANANAS!

KINO LYDFILM
og
projeksjonsav.
Dronningensg. 34
Inng.:
Karl Johansgt.
*41 70 76

Alle henvendelser til
hovedkontoret, Rådhusgt. 8

Fotoartikler
Atelierutstyr
Kemikalier
Rådhusgaten
Viktoria-
gården
41 70 76

H. CODLING - MATVAREB

Lijordet

Bøker til barna

La barna bli glad i bøker, les for dem, og la dem bli kjent med de klassiske navn i barnelitteraturen. Vår boklade i Øvre Slottsgate 6 har det beste utvalg — her finner De julepresangen!

Med vennlig hilsen

ØIVIND HOLTAN & SØNN A/S

VELKOMMEN INN!

Grini Bensin & Service

Griniveien - Vollsvæien

Tlf. 24 09 65

EIKSMARKA FISK & VILT

Frukt og grønnsaker
INNEHAVER T. ØKSNES

Eiksmarka sentrum

Telefon 24 02 76

HYGEA

LIVSFORSIKRINGSSKAPET

INTERNATIONAL SKIBSHANDEL
Sjøfartsbygningen Kongensgt. 6 · OSLO

Eiksmarka Herrefrisørsalong

Innehaver ARNE MOEN

Eiksmarka sentrum

Telefon 24 17 75

8.30—17.00, lørd. 8.30—14.00

RADIO ELEKTRO A.S
RØA SENTRUM

Sev. Dahl's Assuranskontor A.s

Kronprinsesse Märtha's plass 1, Oslo 1

Tegner all slags forsikring

Royal

bakepulver

Lions Førerhundskole Det går fremover

Ifjor kunne Eiksmarka Tilskuer fortelle om arbeidet med førerhundskolen for blinde — den første i sitt slag i Norge.

Vi vil også i år bringe våre lesere nytt om denne gode saken, men først — Knut Norgren — gi oss litt å vite om den midlertidige skole som drives av Slemdal og Eiksmarka Lions-klubbene:

— Ja, gjerne det. Lions over hele verden har alltid være interessert i arbeidet for de handikappede og ganske særlig for de blinde. Dresserte hunder som hjelpere for blinde i deres daglige arbeide har vist seg å være meget nyttige. Den bestemte forutsetning må imidlertid være tilstede — at såvel den blinde som hunden begge kan få instruksjon — etterutdanning og tilsyn til enhver tid.

— Er det derfor at import av hunder fra utlandet i seg selv ikke er tilstrekkelig?

— Nettopp. Innførelse av hunder med bra dressur har i noen grad kunnet skje fra Tyskland, men — det har vært endel problemer med samtrening og etterkontroll for å få godt resultat på lengre sikt.

— Kan noe gjøres for å bedre på dette?

— Meget er allerede gjort. I

1966 gikk de to nevnte Lions-klubbene sammen om å finansiere utdannelsen av en egen norsk hundetrainer. Han — Tor Sannum — har nå i 1 års tid etter at han kom hjem fra Tyskland med diplom vært sjef for Lions Blindeførerhundskole på Bekkestua. Dette er en privat etablert midlertidig ordning i lånte lokaler mens vi venter på en fast skoleordning.

— Hva har Lions-skolen kunnet gjøre i sitt første arbeidsår?

— Det er en stor glede å kunne si at skolen har maktet å fullføre det dristige programmet som ble lagt opp ved starten. Som etter avtalen med Rikstrykerverket vil det i året 1967 bli levert ti ferdig dresserte hunder til de blinde — muligens hele tolv, og i så fall mer enn beregnet. Avtalen forutsatte også utdannelsen av en ny instruktør noe som vil bli klart. I tillegg til programmet har skolen dessuten vært behjelpelig med samtreningen og videreutdannelsen og kontrollen av de hunder som Blindeforbundet har tatt hjem fra Tyskland ifjor og i høst.

— Det var imponerende og hyggelig å høre. Men hva med den permanente førerhundskolen som er planlagt?

— Også med den går det fremover, heldigvis. Det er søkt om byggetillatelse og tegningene har passert Bærum kommunes instanser som har approbert dem. Tomten er tilskjøtet Førerhundskolen for blinde fra Selskapet for Norges Vel. Den ligger på området ved Øverland gård og er nærmest byggeklar.

— Når settes byggearbeidet igang?

— Vi er glade for all den velvilje som er vist fra alle hold for å få denne saken vel i havn. Det eneste vi nå venter på før anbudsinnbydelse kan sendes ut er at spørsmålet om elektrisk strøm til parsellen blir ordnet økonomisk.

— Er ikke det en grei sak i dagens Norge da?

— Jo, det tror jeg sikkert det er. Bærum kommune stiller seg meget positiv og hva traseen angår vil det i disse dager med gode krefters hjelp finnes en ordning som løser problemet.

Dermed skulle byggingen kunne settes igang på våren 1968 og vår første permanente norske skole for opplæring av blindeførere hunder være et faktum.

— Tillykke med dette.

— Den hilsenen vil jeg la gå videre til alle som deltar i Lionsarbeidet og det vil si alle som hjelper Lions å hjelpe. Derfor retter vi en takk til alle bidragsytere og annonsører ganske særlig.

**Mal med
SPRED
NÅ!**

REKLAME!

BJ. KVERNELAND

Autorisert Reklamokyrå

GJØR GODE VARER BEDRE KJENT

Eternit[®]

*gir mer
for byggekronene*

Vi slutter opp om ski-NM 1968 Eiksmarka i brennpunktet

Vi er etter hvert blitt vant til at det ofte skjer store ting her på Eiksmarka. Og nu får vi også Ski-NM så tett inn på livet som det går an — så å si helt inn i entreen.

Fossum I.F. runder de femti år i 1968 og har i anledningen sammen med Haslum I.L., som fyller trediv, søkt om og fått arrangementet av årets langrenns-N.M. — alle langrennene unntatt 50-kilometeren.

Langrennene går i Fossum-regi med start og innkomst ved Grini Gård, mens Nadderud stadion blir skueplass for de to stafettene som går i Haslums regi. Programmet blir:

Torsdag 18. januar: 10 kilometer for damer og 30 kilometer for menn.

Lørdag 20. januar: 5 kilometer for damer og 15 kilometer for menn.

Søndag 21. januar: 3 x 5 kilometer stafett for damer og 3 x 10 kilometer stafett for menn.

Langrennene i Fossum-regi får, som nevnt, start og innkomst ved Grini Gård og løype-traséen er lagt i Fossummarka. Løypesjefen, Ivar Clem, har sammen med sine klubbkamerater nedlagt et kolossalt arbeide, men så er også resultatene blitt de beste. Grunnarbeidet er nu tipp-topp, så nu får vi bare håpe at også sneen innfinner seg i tide så vi ikke får vanskeligheter av den grunn. «Det har ikke vært noen lett oppgave å lage løyper som tilfredsstillende Skiforbundets normer i terrenget man har i Fossummarka,» sier Ivar Clem. «Man har dessuten måttet ta hensyn til skogkulturen, men vi er likevel fornøyd med dem vi har fått til, og Ski-

forbundets representant Oddmund Jensen var da også full av bare lovord da han var på befaring. Mesterskapet finner som kjent sted umiddelbart før avreise til O.L. i Grenoble, og vi har med hensikt lagt løypeprofilen så langt opp til den i Grenoble som mulig. Løypene er krevende og vi venter å dra sekundstriden helt frem til den siste halve kilometeren,» sa Clem.

I forbindelse med mesterskapet vil det være løypekro på Skytterkollen, og premieutdeling for de to første renndager vil finne sted i Borggården ved Rådhuset Sandvika lørdag den 20. januar. Senere samme aften blir det løpermiddag i Rådhusets festsal. Rennkontoret blir i en hytte ved Eiksmarka stasjon og er åpen fra 15. januar.

«Et Norgesmesterskap i langrenn er ingen enkel affære økonomisk, men vi håper arrangementet skal bære seg og aller helst gi et lite overskudd», sier Jan Næss, Hovedkomiteens formann. «På grunn av den nye klasseinndelingen med en eliteklasse, en A- og en B-klasse for menn, blir premiebudsjetten større enn ved tidligere mesterskap, men vårt håp er at et 80 siders program trykket opp i 15 000 eksemplarer skal kunne sikre økonomien. Det var nemlig med baktanke om at et nasjonalt mesterskap på ski ville stimulere interessen for ungdomsidretten i distriktet ytterligere at vi søkte om mesterskapet. Det ville naturligvis være velkomment med et overskudd til bruk i beskjef-tigelsen av den stadig stigende strømmen av interessert ungdom,» sa Næss.

Vi er vel alle her på Eiksmarka interesserte i å slutte opp om Jan Næss og hans folk. Det er jo våre barn de arbeider for. La oss gå mann av huse og vise vår sportslige interesse ved å være tilstede under renndagene ved start eller ute i løypene og ta vel imot de unge når de kommer for å selge det flotte programmet. Det er vår ungdomsoverskuddet kommer til gode. Er det noen som er villig til å tegne en annonse i programmet, er det velkomment, og om noen også har plass til å innkvartere en mannlig eller kvinnelig deltager i tiden 15.—21. januar, er intet bedre enn det. N.M.-komiteens adresse er: Alfheimveien 13, Jar.

Et godt, lite måltid

- og
den beste
turproviant

vi bygger for våre sparere!

To veier fører frem til A-hus.

Opprett en A-konto hos oss, og spar på denne konto minimum kr. 100,- pr. måned i 2 år eller lengre. Når De har spart 1/3 av innskuddet eller egenkapitalen, låner vi Dem om nødvendig resten - maksimum kr. 30.000,- eller opprett en konto for skattefri banksparing - som er dagens gunstigste sparetilbud. Denne spareform gir Dem lånerett på linje med A-konto.

NB! Kom innom et av våre ekspedisjonssteder i dag. Snakk med vår konsulent som kan fortelle Dem mer om A-hus programmet, og om hvordan De på en sikker og riktig måte bør finansiere Deres nye bolig. Velkommen i banken.

ANDRESENS BANK AS
SAMMENSLUTTET MED FOLKEBANKEN OG REALBANKEN
-vi bygger videre

En 100 % vellykket ferie

SAS FERIE
er ferie
med
HØY KVALITET
til
RIMELIG PRIS

Opplysninger, program og bestilling i de autoriserte reisemyndighetene og i SAS-kontorene.

Holger DANSCHE

KOM - KOM FORT - KOMFORTABELT
til KONTINENTET med

Holger DANSCHE

som avgår fra OSLO hver
MAN. - TOR. - LØR. KL. 16.00

Århus er et naturlig utgangspunkt for togreise videre til kontinentet. Med HOLGER DANSCHE til Århus og tog videre er De i Hamburg på 22 timer. Herfra direkte ekspress-tog flere ganger i døgnet til:

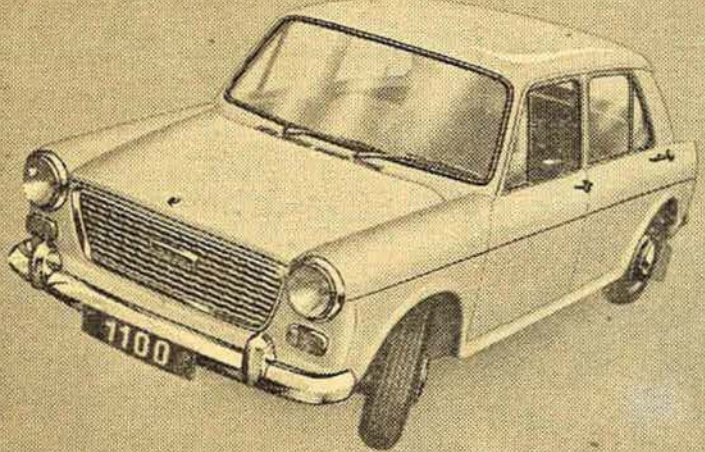
Amsterdam	Berlin	Paris
Bremen	Nice	Roma
Basel	Venedig	Wien
Brüssel	Innsbruck	London
Frankfurt	Köln	Zürich
Genoa	Milano	
Hannover	München	

Henv. reisemyndighetene

DA-NO Linjen PALÉKAIEN TLF. 41 68 70

AUSTIN 1100

fullkommen flyt med **HYDROLASTIC®** fjæring
KV 17

Utrolig sikker på vinterføre og norske veier; kjør og kjenn selv!

Kronpr. Märthas plass

TANKER OM Å

Av Ark. MNAL Rolf Ramm Østgaard

Flertallet i Norge ønsker å bo i eneboliger. De fleste kanskje på grunn av trangbodhet i boligblokker med arealbegrensede leiligheter og dårlig lydisolasjon. Mange kanskje på grunn av hagen — men sikkert også noen til tross for denne. Dypest forankret er vel trangten til å eie noe «for seg selv».

Tomt er vanskelig å skaffe. Ettervert må det søkes lenger og lenger vekk fra sentrum og arbeidsplassen. Den spredte bosetning gir ikke rentabelt grunnlag for utbygging av offentlige kommunikasjoner og kravet til utbygging av veinettet for privat biltrafikk øker. Veibehovet er ikke bare avhengig av antall biler men like meget av hver bils nødvendige kjørelengde. Jo lenger ut vi sprer våre bosetningsområder desto større press blir det derfor på veiutbyggingen. De foreliggende prognoser for Osloområdet krever utbygging av motorveier gjennom Bærum i en målestokk som fullt ut kan sammenlignes med amerikanske forhold. Kjenner en disse kan en ane hva det betyr — ikke minst for de boligområder hvor motorveiene må føres gjennom eller over.

De økonomiske byrder som veiutbyggingen påfører samfunnet — og dermed oss — glemmes ofte i den kortsiktige økonomiske vurdering av alternative boligformer.

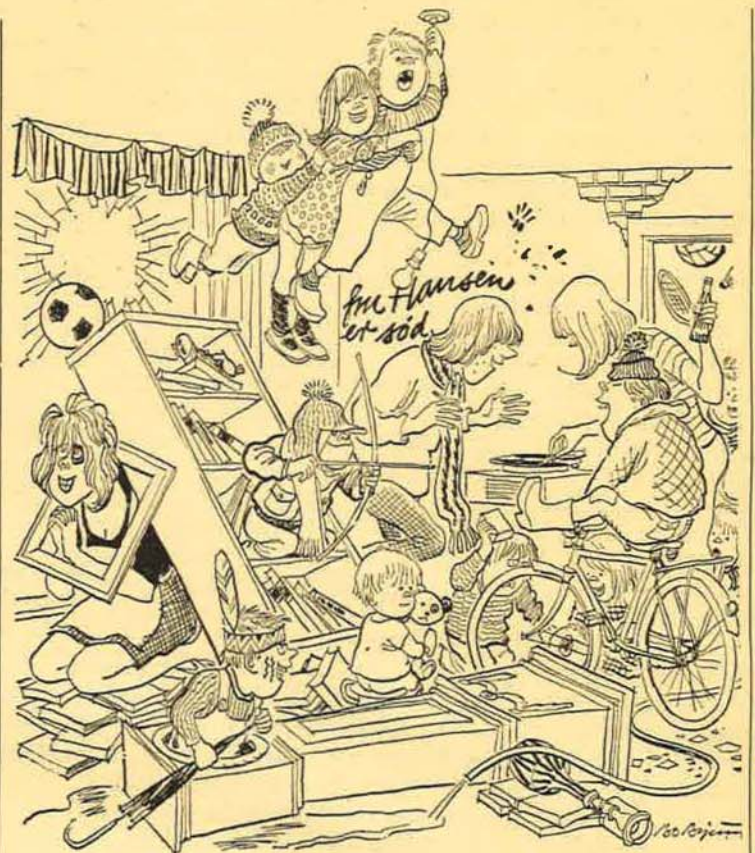
Bosetningens spredning i periferien fører til isolasjon fra alle andre miljøer. Husmødre, eldre, barn og ungdom henvises til et fullstendig ensidig bomiljø. Tilværelsen blir monoton — uten kontakt med andre former for menneskelig liv og virksomhet som kan stimulere og aktivisere.

Tilsvarende isolasjon finner en også i våre boligområder med blokker. Motivert med at man skal bo i kontakt med naturen bygges disse «sovebyer» langt ute i friområdene og slik at naturkontakten gjerne blir redusert til en furu eller bjerk pr. 10—17 familier — og hva er da det. Er det egentlig så viktig å bo i naturen. Det er ingen i Venezia som flytter til Torcello for å bo i grønne omgivelser, alle bor i byen uten et tre. Hverken de som bor der — eller vi som kommer dit som turister — føler noe savn av den grunn. Naturen bevarer vi best — og lettest tilgjengelig for alle — hvis vi stanser den planløse spredning av våre bo-områder.

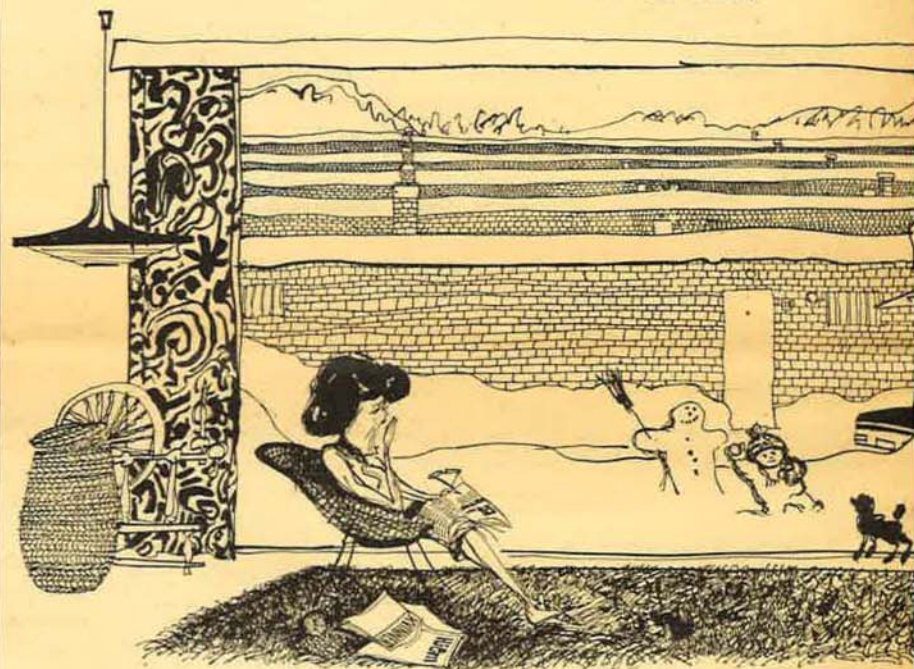
Kan det da gjøres noe med dette? Kan det skapes et fullgodt alternativ til folks preferanse av eneboligen?

Boliger med eneboligens rommelighet — med skjermende uterom til erstatning for hagen og ikke bare med balkonger som fuglebrett på en fasade.

Boliger som ligger tett sam-

Barnas tidsalder i trangbodd arealbegrensning.

Moderne boligmiljø, forskjønnet av

men men allikevel er fullverdig isolert.

Boliger, tett konsentrert i områder enten i gangavstand fra sentrum og arbeidsplassene eller med kort og effektiv kommunikasjon og da selv utbygget med supplerende «sentrumfunksjoner».

Dette er en sentral problemstilling idag. Konsentrerte boligformer planlegges og bygges rundt om i verden og før eller senere tvinger de seg forhåpentligvis frem også her hos oss.

Som et eksempel vises her vinnerutkastet i PH-konkurransen om et boligområde i sentrum i København, av arkitektene Rasmussen og Seablom. Atriumhus løftet opp i terrassebebyg-

Året rundt -

i tanke

NORSK BRÆNDELØLJ

HJEMMEKOS med JOTUN

FENO

Flyvelsmatt interiørmaling i praktf

FENOM fås også halvblank og speilblank (FENOMIX og FENOLUX).

DET BESTE PÅ TAKET

ICOPA

FABRIKERES BARE AV

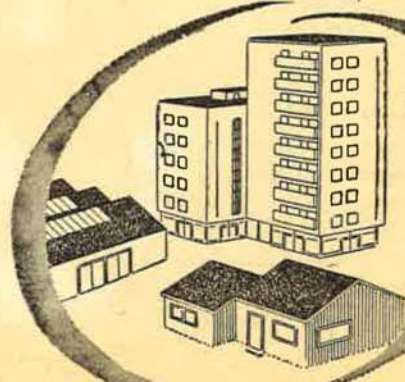
BANGS MANUFAKTUR

og

BANGS ADELSTENSAVDELING

Sentraltbord 24 04 45

Eiksmarka sentrum

BO

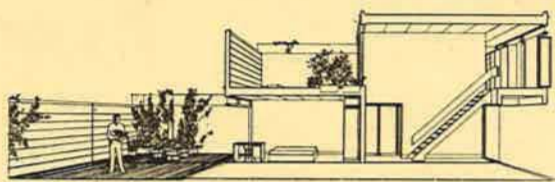
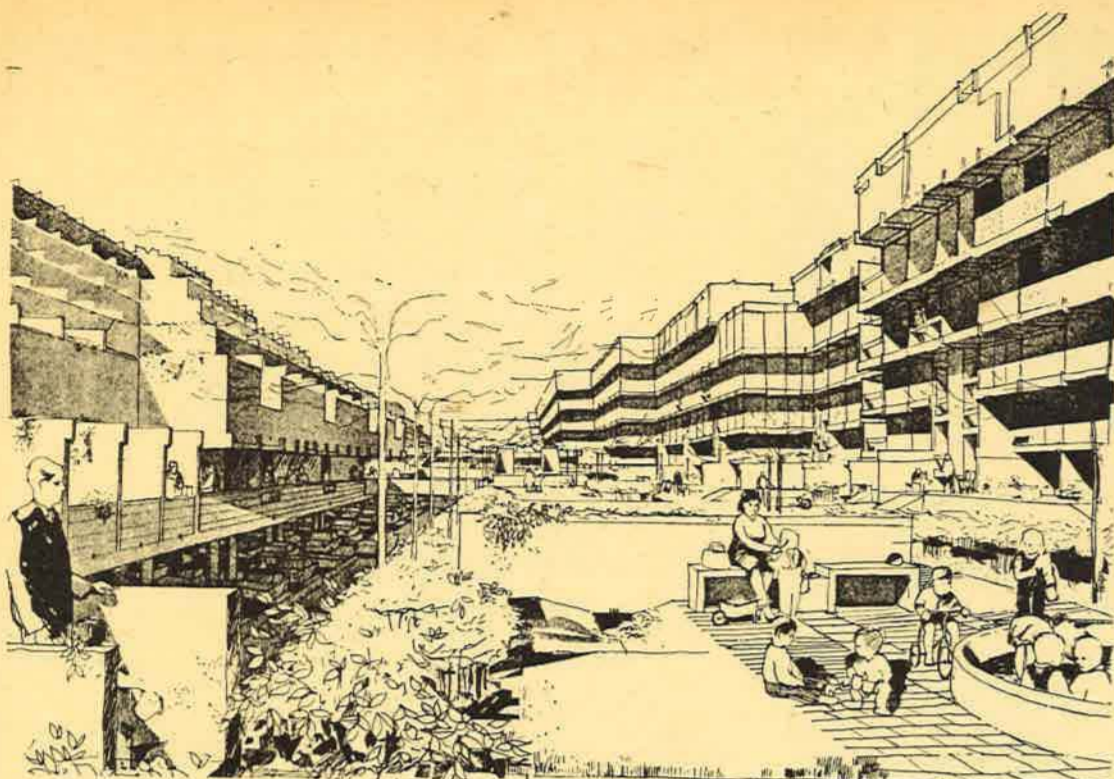
følgende kon- og fotgjengere

mpel fra Cali-
kt av Pelli og
ende 7200 boli-
dvendige felles-
skoler, sykehus,
hotell, restau-
sthus, butikker

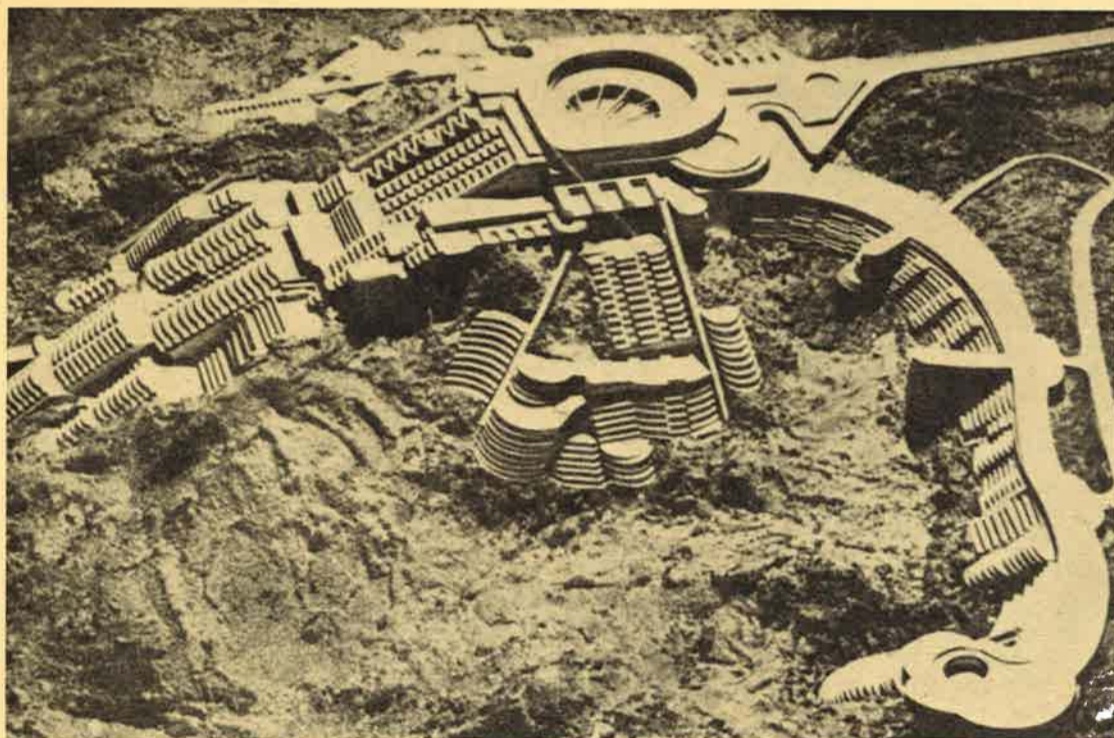
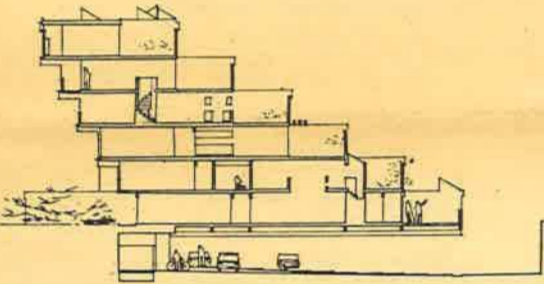
ynes kanskje
ante forestillin-
ies ikke det de
v så meget an-
an vi atter gå
sentret og ar-
fe mennesker,
føle samhörig-

n nå, hvor vi
tt bak rattet,
sbefengt luft i
og hvor den
med våre med-
ellsord gjennom

vi gjenoppdage
byens kulturelle
og oppleve hvor
n være.

Arkitektene Rasmussen og Sebloms seirende utkast i PH konkurransen over et boligområde i København.

Fremtidsperspektiv hos oss er nåtid i California.

Alle trenger
STUDIA
selvstudie-
verket fra
Aschehoug

Eiksmarka
Bok- og Papir

Telefon 24 09 70

Eiksmarka sentrum

Foto
Fremkalling
Kopiering
Album
Rammer

Send noen ord i posten med Scotch-Lydbrev!

Gå inn for en mer spennende og levende brevveksling. Hør stemmene fra Deres kjære, fra venner og slektninger.

Fyll Deres brev med latter, lyd og musikk. Snakk og fortell som om han eller hun sitter rett overfor Dem!

De finner «Scotch» Lydbrev med bruksanvisning i den røde «postkassen» hos Deres forhandler.

Nyhet:

Uknuselig pakning, til samme pris. Bare adresser og postlegg på vanlig måte!

spill inn adresser send

Refleks redder liv!

Om De spiller på tatalisatoren —? spill i alle fall på katalysatoren for god informasjon, HOLD PÅ

Morgenbladet

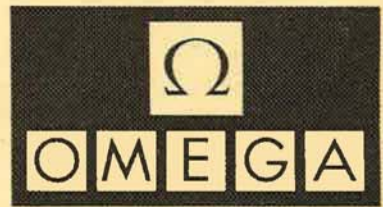
Avisen som byr det beste innen politikk, næringsliv, kunst og kultur. For kr. 49,50 pr. kvartal får De avisen bragt til Deres postkasse.

Til MØRGENBLADET, OSLO

Vennligst noter meg som abonnent for 1/1 — 1/2 — 1/4 år*

Navn:
Adresse:

Beløpet følger vedlagt/sendes separat
Bankgiro 250524/256 - Postgiro 8687
* Stryk det som ikke passer.

Kjøp OMEGA og kjøp den hos oss.
Landets største utvalg i Omega ur.

Bjerke

Karl Johans gt. 27 ved Grand

SENSASJONELL KAFFE-NYHET:

frysetørret kaffe gir Dem traktekaffens smak og aroma - uten trakting

Et avgjørende fremskritt på fryseteknikkens område har gjort det mulig å lage en helt ny type kaffe — frysetørret kaffe. Denne gir Dem traktekaffens smak og aroma — uten at De selv behøver å trakte den.

De merker lett forskjellen: se de gyllenbrune, lette kaffekornene, kjenn duften av aromatisk, nybrent kaffe, og nyt den herlige smaken av nylaget traktekaffe — Nescafé Gull.

A/S NESTLÉ

Nescafé Gull gir Dem traktekaffens smak og aroma - uten trakting

Eiksmarka Sanitetsforening

Kjempeinnsats av Eiksmarka damene

13 år er gått siden Eiksmarka Sanitetsforening tok sine første sped skritt på den veien som har ført foreningen frem til en av de virkelig store — og ikke minst virkelig aktiv sanitetsforeninger i landet.

På det første møtet var det åtte medlemmer som var tilstede, og fra denne lille kimen vokste det opp en selvstendig forening på innpå 500 medlemmer og med tusen jern i ilden.

Nettopp fordi denne foreningen er så utpreget den største sammenslutningen her på Eiksmarka, og nettopp fordi den så utpreget representerer hjemmene synes redaksjonen det var riktig å trekke denne klubben frem i det lys som en helside i en så eksklusiv avis som Eiksmarka Tilsluer alene kan gi den.

La oss se litt på historikken. Det var Østre Bærum Sanitetsforening som tok initiativet til å få istand en avdeling her på Eiksmarka. Det var den gang nesten bare bebyggelse på østsiden av banen, og det var «Labben» som satte sitt preg på klubben til å begynne med.

Allerede på neste møte hadde de første entusiastene greid å tromme sammen 40 medlemmer og fru Liv Ofstad ble den første formannen.

Da fru Ofstad flyttet til Bergen overtok fru Gedde Dahl formannsklubben, og den førte hun med myndig hånd i flere år. I hennes tid ble det organisert komiteer og arbeidsgrupper i god og velprøvet sanitetsforeningsregi. Helsearbeidet kom istand og foreningen vokste.

Vokste, ja den vokste slik at den vokste fra sin moderforening og etablerte seg som selvstendig forening og i løpet av formannsperiodene til fru Ingrid Raade, Randi Thaulow, Wencke Hambro og nå fru Sigrid Eriksen er Eiksmarka Sanitetsforening blitt et vesentlig og viktig motiv i det billede man må danne seg av Eiksmarka og av de menneskene — familiene som bor der.

Og hva kan de ikke fortelle disse kvinnene om hva de driver på med? En mann som kanskje syns han av og til forsøker å gjøre noe for andre må jo bli fullstendig desillusjonert ved å

høre om hva kvinner presterer når de virkelig står opp og strider sletts ikke som de vare menn, men nettopp som kvinner.

Granly Barnehjem på Strand hvor 18—20 barn har fullt underhold støttes opp av vår forening. Ikke økonomisk, men det er sirkusbesøk, julegaver, fødselsdagspresenter o.s.v. alt det som nettopp barn synes er moro og hyggelig og som andre barn har foreldre til å ta seg av.

Eiksåsen Sykehjem for multipel scleroserammede overtok Eiksmarka Sanitetsforening som gave fullt ferdig med «nøkkel i døren» i januar 1967. Det var en stor dag da foreningen tok imot de første pasienter og foreningen dermed påtok seg ansvaret for at disse skulle trives og like seg i dette nye miljø. Skjønt ferdig er vel kanskje litt sterkt sagt. Mye var det å gjøre, og flittige hender satte igang uten å spørre om noen takk. Bidrag har man fått fra Bærum Kommune, fra Hjelpstikkene og fra Kronsprinsesse Märthas fond. Ja, også fra Barnas små gatebasarer som skaffet platespiller med 11 plater og mye annet.

12 pasienter er det, og praktisk talt en person pr. pasient står klar til å utføre alle de gjøremål som skal til. Ved siden av alt det frivillige arbeide med handling av pasientene og underholdning o.s.v. o.s.v. i det uendelige. Det er storverk sanitetsdamene gjør på Eiksåsen.

Men det er mer. Helsepleien er selve grunnlaget. Spebarnskontroll. 400 barn ble kontrollert, og fra nyttår er det vår lokale dr. Gram som foretar kontrollen.

Kummerlige forhold i et skoleværelse hvor pultene må tas ut, nummereres før hver eneste kontrolldag. Også inn igjen med pultene. Slit og mas som blir enda mer krevende fordi man ikke har tilfredsstillende arbeidsforhold.

Brystsvulstkontroll på et lånt legekontor. Det er dr. Drogseth som gratis stiller sitt kontor til disposisjon, men det er sanitetsdamene som gjør alt det kontormessige.

Underlivskontroll i et lagerrom på skolen, mens en av

damene kjører utstyret frem og tilbake. Det er vel litt av en skam å myndighetene ikke har greidd å støtte opp med litt lettere arbeidsforhold for sanitetsdamene i dette så livsviktige arbeide.

Og penger må skaffes til alt dette. Utlodninger på møter og utenfor valglokalene på valgdagen. Manequinoppvisninger og sokkeball, maiblomster og julemerker, og ikke minst julemessen som omsetter alle de tusener av håndarbeider og gjenstander som flittige hender har sittet på arbeidsmøter rundt om på Eiksmarka og fått istand.

Men vi må ha flere medlemmer og større oppslutning på møtene, sier fru Sigrid Eriksen, formannen. Fruene rundt i hjemmene på Eiksmarka må forstå at de i Sanitetsforeningen ikke bare blir pålagt oppgaver og strev og mas. Det er hygge også. Det er i foreningens arbeide man treffer nye mennesker. Man er så lett ensom rundt omkring i hjemmene når mannen er på arbeidet og barna ute eller på skolen. Hvorfor ikke oppsøke miljøet hvor man treffer sine likesinnede. Arbeidsgruppene og komiteene i Sanitetsforeningen utvikler seg til venninneklubber som sikkert mange savner. Hvis man yter noe selv så er det mange som kommer en i møte.

Eiksmarka er ikke en drabantby, — og nå fryser fru Eriksen. Eiksmarka er en småby, og vi som bor her må sørge for at det blir trivelig å bo i denne byen vår. Vi må lære våre barn om det som byen er vokset opp fra, vi må lære dem å bli patrioter.

Men vi trenger mye av det som hører en småby til, og vi i Sanitetsforeningen trenger mere verdige forhold for vår helsepleie og for våre møter. Det ser nå ut som vi skal få tilfredsstillende våre behov etterhvert som Bibliotekbygget kommer for da skal vi få hånd om tilstrekkelige rom for vår helsepleie, men det er så lenge til, slutter fru Eriksen.

Vi i Lions Club blir små. Vi kan nok lage kjempeinnsamlinger som den Røde fjær o. l., men når det gjelder det daglige, det kanskje litt trivielle taper vi i konkurransen. Der må det kvinner til.

Lijordet Selskapslokaler og Pensjonat

Vi arrangerer Deres selskap, bryllup, mottagelser etc.

Middagsservering hver dag fra kl. 15.00—18.00.

Familiemiddag søndag.

Godt kjøkken, rimelige priser.

Telefon: 24 23 34 - Nordveien 33

Tradisjon i OPEL salg og service

Gustav
THRANE STEEN

Hoffsveien 10, Skøyen

Skal De ha selskap?

Kontakt vår selskapsavdeling, tlf. 54 21 56

RINGSTAD

Delikatessekjøkken - Sandvika

Carl Evensens Eftf.

Skipshandel engros

TOLLBUGT. 4 - OSLO

SVERRE DITLEV-SIMONSEN & CO.

SKIPSREDERI

Håndstrikkeapparater med verdensry

PER MAGNUSSEN a.s.
Ullevålsveien 35 - Oslo

TEXACO petroleumprodukter er bedre økonomi —

NORSK TEXACO OIL A.S.

Caltexgården, Hegdehaugsvn. 31, Oslo - Tlf. 60 52 90

HUSK HJELPESTIKKENE

Rørlegger

OSLO OG BÆRUM

ANDERS WILHELMSSEN & CO

SKIPSREDERI

Dronning Maudsgt. 11

TH. IHLE-HANSEN

Eiksmarka sentrum

Jernvarer
Kjøkkenutstyr
Farver
Sport

Telefon 24 05 07

Vårt fargestudio utarbeider gratis fargeforslag for interiør og eksteriør.

ALF BJERCKE A/S

Postboks 10, Alnabru, Oslo 6

Elever og Fritid

Av skoleinspektør Finn Haugen
på Ekeli

Ved de fleste folkeskoler er det et rikt fritidsmiljø. Elevene kan velge mellom en rekke aktiviteter, så som skolekorps, orkester, kor, dramatisering, forming etc. Foreldrene støtter dette arbeidet på en enestående måte, og store løft blir tatt av styret og nemnder.

I realskole og gymnas blir fritiden kortere. Den samvittighetsfulle elev får mer å gjøre med leksene og mindre tid til fritidsaktiviteter. Foreldrene og skolen møtes ikke lenger i aktivt samarbeid for å skape et miljø for barna i deres fritid. Dette kan ha så mange årsaker. Den viktigste er kanskje den at nå har elevene nådd en alder da de ikke lenger er interessert i bistand og innblanding fra de voksne, aller minst fra mor og far. Nå vil de styre og stelle selv.

I realskole og gymnas drives så godt som alt fritidsarbeid av elevene selv. De velger sine tillitsmenn, og suksess eller ikke avhenger svært meget av hvordan formannen er — og hans styre.

Ved Eikeli gymnas har vi gymnassamfunnet «EIKARDINGIT» og realskolesamfunnet «EIKESPRETTE». Disse to samfunnene har regelmessige møter om torsdagene, gymnasiastene den ene torsdagen, realskoleelevene den neste. Interessen for møtene kan variere sterkt fra semester til semester. Men stort sett har gymnassamfunnet ved Eikeli arbeidet meget godt.

At elevene i realskolen makter å drive sitt eget samfunn er meget oppløftende. «Eikesprettene» har vært i kontinuerlig arbeid fra starten i 1962. Ved siden av foredrag og kåserier er det film og underholdning på møtene. De store samfunnsproblemer løser gymnasiastene.

Et par torsdager i semestret er det såkalt «hyggekveld». Disse dansekveldene har de siste årene skapt ikke så lite hodepine for skolens ledelse. Etter at popbandene erobret markedet har dansekveldene fullstendig endret karakter. Var det et kjent og populært band som var engasjert, strømmet ungdom til skolen fra alle kanter, også fra Oslo. Verst var det da festene ble holdt om lørdagene. Nektet vi de utenforstående å komme inn, oppsto det store vansker utenfor bygningen. Vi gikk derfor over til å arrangere hyggekvelder om torsdagene kl. 19—22. Men er de egentlige hyggelige? Som sild i en tønne står elevene i festsalen og stirrer på sine langhårete idoler som ved hjelp av elektronisk utstyr til tusenvis av kroner produserer musikk av tidligere uhørt styrke. Det faktum at så mange kommer synes å tyde på at de hygger seg. Men vi vet at mange unnlater å komme, og mange går nok skuffet fra en slik «hyggekveld».

Våren 1968 vil vi prøve å slå inn på et annet spor. Vi håper at det skal bli mulig å arrangere to fester, en for gymnasiastene og III. kl. i realskolen og en annen for II. og I. klassene. På disse festene vil vi prøve å få til underholdning av og for elev-

ene, hyggelig servering, lek og dans.

På ett område har Eikeli gymnas blitt kjent og respektert: Teatret! I den forbindelse må det være riktig å fremheve to navn: brødrene Kai og Tom Remlov. Både som skuespillere og som teatersjefer nedla de et enestående arbeid som i 1964 førte vårt teater helt til topps da vi vant den ettertraktede ELI-statuetten for stykket «Andersens» av Johan Borgen.

Også i år er teatergruppen i arbeid. Flere av våre dyktigste teaterfolk har sluttet ved skolen. Men den unge garde som nå er i arbeid vil sikkert føre de gode tradisjoner videre.

De elever som har vært med i teatret, som skuespillere, teknikere eller medhjelpere på en eller annen måte, har under inspirerende instruktører hatt opplevelser som for alltid vil stå risset inn i deres sinn. Vennskap og samfølelse har fulgt i forestillingenes kjølvann.

Inne i den unge staten Lesotho i Afrika har Eikeli gymnas en venneflokk, ved St. Mery's School and Training College. Hvert år går det fra Eikeli bortimot 10 000 kroner til denne skolen. At disse pengene er til velsignelse der nede vitner de mange takkebrev om. Vi er glad for at det ved vår skole alltid er en elevflokk som føler ansvar for Afrika-komiteens arbeid. Det er nyttig for elever fra vårt levestandard-samfunn å ofre litt av sin overflod til dem som mangler så meget.

Ellers er flere grupper i aktivt arbeid: Eikeli Unge Høyre er den eneste politiske elevgruppen. Dessverre finner vi ingen radikal gruppe. Det kunne ha skapt debatt om problemene.

Skolelaget er møtestedet for de elever som har et kristelig livssyn, og som ønsker å bringe dette videre til sine kamerater.

Når det gjelder musikklivet ved skolen, er det litt opp og ned. Vårt strykeorkester avgikk ved døden for mange år siden, av mangel på musikere. Noe eget skolekor har vi egentlig ikke hatt. Men en gruppe elever fra vår skole medvirker hvert år i den operaen som oppføres på Nadderud gymnas under fru Joan Markus' ledelse. Og at det finnes musikkelskende ungdom fikk vi et bevis på ved den SPILL SELV-konserten som ble arrangert den 9. november. Viseklubben THE LUTE, som startet i fjor, vil nå ta opp igjen sin virksomhet. Den har også planer om å innrede et eget, intimt hyggerom i et av våre tilfluktsrom.

Alt i alt har elevene klart å skape et rikt og allsidig fritidsmiljø ved skolen. Jeg tror at enhver elev vil finne en gruppe hvor han eller hun vil føle seg hjemme og hvor en kan finne gode venner. Men vi er klar over at meget mer kan gjøres — også fra skolens side. Dessverre ville ikke Kirke- og Undervisningsdepartementet godkjenne ordningen med velferdslærere ved gymnasiene. Men vi har håp om at denne saken kan føres videre, til beste for skolen og elevene.

VIKING YUKON

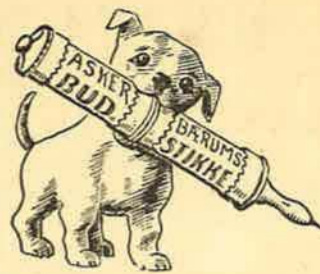

Anbefalt av
Knut
Bjørnsen

YUKON gutte og herrestøvlett med tykt, varmt fôr. Teryleneforsterket ullgabardin. Svampgummebelegg mellom ytterstoff og fôr gjør støvletten 100% vanntett. Rimelig. Størr. 28—47.

Sanitized

«Budstikken» orienterer Dem om alt av smått og stort som rører seg i bygden hvor De bor. Bli abonnent på «Stikka» De også, det koster bare 12 kroner kvartalet!

Send oss nedenstående slipp i utfylt stand snarest.

Jeg tegner herved abonnement på «Stikka»:

Navn:

Adresse:

Elektrokemisk AS

Salg kan kjøpes

Ring oss i dag! Vi gleder oss til å vise Dem våre referanser. Uforbindtlig.

Stein Schjærven AS

Autorisert Reklamebyrå

Osterhausgaten 29 • Postboks 93 Sentrum • Oslo 1 • Telefon 208655

Et minne

Gode venner har bedt meg skrive ned et juleminne beregnet for de mange hjem i det distriktet der jeg skal ta fatt som prest fra begynnelsen av året 1968.

Jeg har nå i nærmere 8 år vært på vandring med et tungt nøkleknippe i hånden fra selle til selle i Norges langtidsferieseser. Noe kunne jeg ha skrevet ned derifra.

Men det meste kommer inn under tausen og anlegg. Isteden velger jeg å ta frem et par opplevelser. Motet med sjømannen like inn under jul. Fordi vi hører med til sjøfartsnasjonen Norge er det vel også riktig at vi husker dem som bemanner våre skip også på kvelden fremfor alle andre kvelder.

Der ble tusener skipsbesøk der nede ved Kong Haakons kirke. Og nå går vi ombord for å ønske en rikt velsignet julehøytid:

Havnekontoret hadde meldt at 3 norske skip ville ligge ved kai på julekvelden. Det var første julekvelden for den norske sjømannskirke i København. Vi hadde bare 16 kvadratmeter å stå over i fremmed bygg. Derfor ga sjømannsprestens leilighet større mulighet. Da vi sluttet ringen rundt juletreet, var det 57 mann som startet opp. Og ved å gå gjennom kjøkkenet, entreen, kontoret og stuen kom vi rundt juletreet. — Men den gamle chiefen bemerket da vi satte oss ned for å hvile litt på: «Hver gang jeg passerte stua med juletreet for utgående, var jeg stadig redd for at det skulle ha blitt påske før jeg rakk tilbake til stua igjen!»

Mange benyttet anledningen til også denne kvelden å få en prat i telefonen med sine nærmeste i Norge. De var bare hundre mil unna kanskje. Men å stå på dørstokken — og allikevel ikke komme hjem, — det er verre enn noe!

Jungmannen skulle ha forbindelse med Bø i Lofoten. Jeg sier spontant til ham: «Det var en kar som ringte med Bø i Lofoten også for 3 dager siden.» — «Hvilket nummer var det?» — «Det var 19 B. Jungmannen ble blek. «Hvilke båter var inne den dagen?» — «Det var «Croux» av av Bergen, «Tasco» av Tønsberg og «Strindholm» av Trondheim.» «Strindheim — ja, da måtte det

være far som ringte hjem. Jeg har ikke sett ham på 4 år!»

Men «Strindheim» var gått ut for 17 timer siden. — Det gjorde det ikke lettere for jungmannen at jeg kom til å spørre: «Er det flere av dine nærmeste som er til sjøs?» — «Ja, eldste broren min». «Hvilken båt er han ombord på?» «Beaufighter» av Moss». — Da våget jeg knapt å fortelle at den tankbåten hadde losset olje i havnen de to siste døgn og hadde satt kursen for de Vestindiske øyer for knapt 10 timer siden. — Tre forskjellige båter hadde krysset hverandre ute i Øresund i tungt snevær. Tre forskjellige båter med jungmannen ombord i den ene, broren som seilte 3. maskinist på den andre, og far som stadig tømmermann på den tredje. Så nær hverandre — og allikevel fikk de ikke gitt hverandre neven og ønsket «God jul». Da røyner det på å være menneske.

— — — De som i høy grad er med på å bære Norge nasjonaløkonomisk sett, må i måneder og år av sitt liv være borte fra sine kjære. Og særlig er julekvelden tung å komme gjennom alene. Noen er mere alene andre. — Det må man kunne si om lettmatrosen ombord på «Kongsfjord».

Riktignok var det kommet et julekort til lettmatrosen denne julen. Det hadde ikke hendt på

de to årene han hadde stått der ombord at han hadde fått post! — Derfor sperret karene øynene opp. Og slengbemerkingene kom ikke denne gangen over bordet i messen. Ellers haglet de — fra alle kanter: «Nå har mor glemt gromgutten sin!» — «Jeg mener jenta til «Bodø» må ha slått opp!» — «Bodø» ordner korrespondansen pr. trådløs, han!» — Ertingen var ikke vondt ment. Men den gikk dypere inn — og sved mere enn noen ante.

Ikke hadde han kjent trang til å informere noen om at han aldri hadde sett fatter'n — og heller ikke hadde hatt retten til å kalle noen mor.

Som førstereisgutt hadde han en gang fått et brev — fra bestyreren på guttehemmet som han kom fra. Men da bestyreren døde få måneder senere, var det også slutt på postgangen til «Bodø».

Men nå var det kommet julekort til lettmatrosen — med sjømannskirken som adresse. Og jeg som var sjømannsprest på denne stasjonen, hoppet av glede — fordi jeg skulle få gå ombord med en hilsen som var etter lengtet — og som kunne stille «Bodø» helt likt med de andre.

Men en tærende mistanke tok til å gro i sinnet hos sjømannspresten. Det var noe så kjent over denne håndskriften, selv om den var presst mest mulig over i blokkbokstaver. — Jeg fant fram gjesteboken fra den gang båten sist hadde anløp i København — for tre måneder siden. På en side hadde alle fra båten skrevet sine navn og takket for en vellykket vaffelfest som husmor hadde stelt til. — Og der fant jeg «Bodø's» navnetrekk. Det kunne ikke være tvil: «Bo-

selv fra Antwerpen. Så slapp han å være alene om å være totalt glemt. Nå måtte alle i messen tvinges til å forstå at noen tenkte også på lettmatrosen. Noen brød seg om ham inn under jul. Det var noen som ønsket også ham god jul og godt nytt år.

«Bodø» var snar til å gripe kortet som ble sendt til ham over messebordet — med billedsiden opp. Han puttet kortet inn under busserullen — raskt og kjapt. Men først hadde han — likesom halvt uinteressert — kikket på underskriften: Din lengtende B. — Det stemte jo. Han hadde heller ikke direkte løyet for noen. Det måtte i så fall være for seg selv.

Allikevel lettet det ham at han på en eller annen måte kom til å forstå at sjømannspresten og han hadde en hemmelighet sammen. — Han var ikke lenger så ensom etter denne julen. Husmor og assistenten ved sjømannskirken fikk det som en kjær oppgave å skulle veksle med å skrive til ham. — Dette med kortet ble det aldri snakket om. Men hovedsaken var at det alltid lå et brev til «Bodø» og ventet, samme hvor i verden båten klappet til kai. — Men det var bare Gud som visste hva lettmatrosen hadde gått igjennom før han satte seg ned og skrev julekort til seg selv i Antwerpen.

Eirik Guldvog.

TITAN CO A.S

FREDRIKSTAD

Benyttet assurancemegler
A/S WIKBORG SONS LTD.

SPIS MER
SPIS KC ANANAS!

KINO LYDFILM
og
prosjeksjonsav.
Dronningensg. 34
Inng.:
Karl Johansgt.
*41 70 76

Alle henvendelser til
hovedkontoret, Rådhusgt. 8

Gerh. Ludvigsen A.s

Fotoartikler
Atelierutstyr
Kemikalier
Rådhusgaten
Viktoria-
gården
41 70 76

H. CODLING - MATVARER

Lijordet

Bøker til barna

La barna bli glad i bøker, les for dem, og la dem bli kjent med de klassiske navn i barnelitteraturen. Vår boklade i Øvre Slottsgate 6 har det beste utvalg — her finner De julepresangen!

Med vennlig hilsen

ØIVIND HOLTAN & SØNN A/S

VELKOMMEN INN!

Grini Bensin & Service

Griniveien - Vollsveien
Tlf. 24 09 65

EIKSMARKA FISK & VILT

Frukt og grønnsaker
INNEHAVER T. ØKSNES

Eiksmarka sentrum

Telefon 24 02 76

HYGEA

LIVSFORSIKRINGSSKAPET

INTERNATIONAL SKIBSHANDEL
Sjøfartsbygningen Kongensgt. 6 • OSLO

Eiksmarka Herrefrisørsalong

Innehaver ARNE MOEN

Eiksmarka sentrum

Telefon 24 17 75

8.30—17.00, lørd. 8.30—14.00

RADIO ELEKTRO A.S
RØA SENTRUM

Sev. Dahl's Assuranskontor A.s

Kronprinsesse Märtha's plass 1, Oslo 1

Tegnet all slags forsikring

Royal

bakepulver